

פרשת ויצא

אנו רואים כי בכל מאורעות חייו של יעקב אבינו יש מעין פרעון חוב שחייב היה לפרוע על כל העקום והעקוב שארע קודם לכן.

פרשת הבכורה אותה רוכש יעקב.. חוזרת היא בבניו - הבכורה ניטלת מבכור בניו ראובן. כיוצא בו, יעקב הצעיר שנטל את הבכורה מעשיו הבכור, זוכה לכך שכאשר הוא מבקש לשאת אישה את האחות הצעירה רחל אותה הוא אוהב, ניתנת לו במקומה לאה הבכירה.

יעקב אף זוכה להערתו העוקצנית של לבן: "לא יעשה כן במקומו... (כ"ט, כ"ו).." כפי שהדבר נעשה במשפחתך..

(מתוך הספר: 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע' - ישעיהו ליבוביץ')

פרשת השבוע: הלה ויסלר – פורגס

שבת פרשת ויצא		ימי החול	
הדלקת נרות	16:19	זמן תפילין / טלית	05:29←05:25
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית לימוד מדור לדור (במקביל)		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	08:57←08:53
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30	16:19	מנחה וערבית	16:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	שקיעה	16:38←16:39
צאת השבת	17:15	ערבית	20:10

אחות תורנית – הילרי יום טוב

שבת
שלום

לפרשת ויקרא

"אם יהיה אלוקים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנוכי הולך ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ושבתי בשלום לבית אבי והיה ה' לי לאלוקים" (בראשית כ"ח, כ)

יעקב מתעורר מהחלום המופלא על הסולם בו מלאכים עולים ויורדים והקב"ה ניצב לפניו והוא מחליט להתפלל לה'. בתפילה הוא עומד לפני הקב"ה ומבקש את המינימום ההכרחי הנדרש להתקיימות "לחם לאכול ובגד ללבוש".

אברהם מאסלו, יהודי, אחד הפסיכולוגים הבולטים ביותר במאה הקודמת, עסק הרבה בתחום מהות הקיום האנושי, מהם הצרכים שלנו ומה גורם לנו למוטיבציה. התיאוריה המפורסמת ביותר שלו מדברת על פירמידת הצרכים. על פי תיאוריה זו, לכל אדם יש חמישה צרכים שאותם תמיד ישאף למלא במהלך חייו: צרכים פיזיולוגיים בסיסיים (אכילה, שתיה), ביטחון פיזי (סביבה מוגנת), שייכות וקבלה (להיות חלק ממשחה), הערכה (של עצמך ומהסביבה) ומימוש עצמי. הפירמידה בנויה ככה שאי אפשר למלא צורך אחד לחלוטין מבלי למלא את הצורך שלפניו.

יעקב בתחילת דרכו כאחד מאבות האומה, מלמד אותנו מהו העיקר אליו צריך לשאוף: אמונה בסיסית באלוהים והסתפקות במועט. רבנו בחיי כותב ש"מאחר ונטיית האדם אחרי מותרות גורמת לו מהומות רבות, כל איש הירא את ה', ראוי שיהיה שמח בחלקו, שישתפק במועט, שלא יתאוה במותרות וייטב לבו ביראת ה'".

הרדיפה הבלתי פוסקת והמתישה אחרי ההישגיות, התחרותיות והרצון להתבלט פוגמת ביכולת לשמוח במה שיש לך בחיים. הקנאה, המרירות וחוסר השובע רודפים את האדם. מסיבה זו כל מה שביקש יעקב מה' הוא שיזכה אותו בברכת ההסתפקות במועט ויזכה ללחם לאכול ובגד ללבוש.

רק אחרי שיעקב מוודא שהוא פועל מתוך ענוה וממקום טהור של מימוש הצרכים הבסיסיים הוא ממשיך הלאה לעבר המימוש העצמי כאב האומה. פה בעצם הנקודה המעניינת והחשובה: בבקשה הבסיסית של "לחם לאכול ובגד ללבוש" אין הכוונה היא להנמיך ציפיות מהחיים ולבלום את יצר ההישגיות. השאיפה למימוש עצמי ולהצלחה אף היא תכונת יסוד באדם ואין הכוונה לדכא אותה אלא לכוון אותה למקום הנכון.

יעקב מבקש להסתפק במעט מהחומריות המוענקת לו, הוא לא רוצה לבזבז זמן על איסוף דברים גשמיים כמו ממון, רכוש והנאות. הוא מבין כי רק בדרך זו הוא יצליח להצמיח את השאיפה להישגיות ולמצויינות למקום גבוה ונעלה שמטרתו היא לא האדרת העצמי אלא עיצוב העולם והגדלת הטוב בו. הוא לא עושה למען עצמו, אלא למען הכלל ובאמת בהמשך גם שמו הפרטי משתנה מיעקב לישראל.

המאבקים האישיים של יעקב מבקשים להיות מוקדשים למאמץ עיקש ומתמיד לשיפור ההתנהגות ולבניית הרוח שלו כבן חורין, שמח וטוב לבב. לבניית העצמי שלו למען השליחות אותה הוא נדרש לעשות. כזה הוא יעקב באותו היום ועל כן **"וישא יעקב רגליו"** לעולם רגליו של אדם נושאין אותו. ויעקב נשא את רגליו? אלא מלמד שנעשה קל מרוב השמחה שהיה לו (מדרש אגדה).

שנזכה ללמוד מיעקב ולזכור "בקש מה שאתה צריך לו, ועזוב מה שאינך צריך לו, כי בעזיבת מה שאינך צריך לו – השגת מה שאתה צריך לו." (ר' שלמה אבן גבירול)

הדס לווי-גילי

חודש כסלו

"אלה אזכרה.."

(תש"ע)	י' בכסלו – יום פטירתו של חברנו חיים רבלין ז"ל
(תשע"ג)	י' בכסלו – יום פטירתו של חברנו יהודה שלמון ז"ל
(תש"מ)	י"ג בכסלו – יום פטירתה של אמה-אסתר פולק ז"ל, אמם של אדו פולק ויוכבד ברזלי
(תשע"ב)	י"ג בכסלו- יום פטירתה של חברתנו נחמה פולק ז"ל
(תש"מ)	ט"ז בכסלו- יום פטירתה של גיטה סימון ז"ל (אמא ראלי)
(תשע"ג)	כ"ה בכסלו – יום פטירתו של חברנו אליעזר נהיר ז"ל
(תשכ"ג)	כ"ח בכסלו – יום פטירתו של חברנו יעקב –יצחק גוטמן (טיבי) ז"ל

אזכרת השלושים לעלייה אולדפדן ז"ל

"יִשְׁבּוּ יֹשְׁבֵי בְּצִלּוֹ יַחֲיוּ דָגוֹן וַיִּפְרְחוּ כִּגְפֹן זָכְרוּ כְּיֵין לְבָנוֹן."

הפטרת שבת שובה.

ביום ג', 28/11, י' בכסלו, נציין שלושים לפטירת אימנו עליזה גולדפדן.

15:45 יציאה לבית קברות.

16:30 תפילת מנחה במועדון לחבר.

כיבוד קל.

17:00 שיעור של גילי זיוון "לכל איש(ה) יש שם".

ודברים לזכרה ע"י בני משפחה וחברים.

בסיום תפילת מעריב.

משפחת אולדפדן

לחיי הסקריות? (... או לחיי ילדיו?)

לאחר שיחזקאל לנדאו "הרים את הכפפה" ו"הרים להנחתה" – אנו מחרים-מחזיקים אחריו בעניין חשוב זה. הדברים של יחזקאל הם למעשה פה ושופר להורים (וסבים) לילדים, ומן הסתם גם לבאי בית הכנסת באשר הם. לכן, אנו מודים לו על הפתח שפתח לנו, הורים רבים בקהילה, לזעוק את הזעקה הזו. מראש נקדים ונאמר שאין לנו כל כוונה לפגוע במאן דהוא, כי כמו שיחזקאל אמר – אין כאן שום עניין אישי כנגד אדם זה או אחר.

נוצרה מציאות שבה הורים (וגם סבים/סבתות) לילדים צעירים בגילאי גן ויסודי נאלצים "לאכול" את המצב כפי שהוא – כולם רוצים שילדיהם יבואו לבית הכנסת, או לפחות יהיו בקרבת בית הכנסת כדי שהם, ההורים, יוכלו להתפלל או להיות בקרבת בית הכנסת כחלק מחוייבת השבת שלהם. אבל "מה יעשה הבן ולא יחטא", כאשר בתוך בית הכנסת יש פיתויים שלא יוכל לעמוד בהם!

כך יוצא, שמצד אחד יש הורים שלא שולחים את ילדיהם לבית הכנסת כדי שלא ייזקו מנזק הסוכר וכו', ומצד שני מי ששולח את ילדיו או בא איתם לבית הכנסת יודע שבכך ילדו ימלא את פיו סוכר וחומרים מזיקים אחרים (צבעי מאכל, חומר משמר ועוד), כאשר הנזק בכך הוא גם לשיניים כמובן (ודרך אגב, שוקולד מזיק הרבה פחות כי אינו נדבק לשיניים), גם לבריאות הגוף באופן כללי (ובשניהם הנזק לטווח ארוך!), וגם בכך שבטן הילדים מתמלאת בג'אנק במקום באוכל אמיתי שמחכה להם בבית לאחר התפילה.

אין צורך להכביר במילים על חשיבות "ונשמרתם" ביחס לשמירת הגוף מחומרים מזיקים, כמו שכתב הרמב"ם בהלכות דעות. וכבר חז"ל אמרו: "בל תשחית דגופא עדיף" – כלומר עדיף לאכול מאכל יקר יותר שטוב יותר לגוף מאשר מאכל זול יותר שמזיק לגוף.

מעבר לבעיה חמורה זו, עולה כמובן הבעיה שיחזקאל העלה ביחס לבית הכנסת. האם המצב שבו בית הכנסת, ובפרט בתפילת קבלת השבת, הופך להיות טיילת ומזללה אל מול עיני ואוזני המתפללים הוא מצב רצוי בעינינו? כבר דיברו גדולי הפוסקים בדורות קודמים על מציאות בעייתית זו של ילדים המבלבלים את הציבור ומפריעים לאווירת התפילה פשוטו כמשמעו, והיו שפסקו שלא להביא ילדים לבית הכנסת עד גיל מסוים בגלל זה. כמובן לא מדובר על ילד שיושב על יד אחד מהוריו/סביו ומתפלל או קורא בספר.

וכעת לתכל'ס – כל הורה יכול לדאוג שלילדיו תהיה תעסוקה גם ללא הממתקים המחולקים בבית הכנסת. מי שמתפלל – ממילא לא צריך זאת; מי שמשחק בחוץ – גם כן לא צריך; וילדים קטנים שרעבים עד הארוחה – הוריהם ידאגו להם לשקית לפי ראות עיניהם (פירות חתוכים, חטיפים וכדו'). בואו נשמור על בית הכנסת כמרחב של עבודת ה' וקדושה – תפילה, לימוד ועמידה לפני ה', ואת ההחלטה מה להכניס לפיות ילדינו נשאיר למרחב הפרטי של כל משפחה לעצמה.

אם המטרה היא להאהיב את התפילה או בית הכנסת על הילדים – יחזקאל כבר אמר את הדברים בצורה ברורה ונכונה. דבר זה לא גורם לאף ילד לאהוב את התפילה או להישאר יותר מחצי דקה בתוך בית הכנסת! מי שרוצה להאהיב את התפילה על ילדיו ועל ילדי אחרים יחשוב על דרכים אחרות – מועילות יותר, לא מזיקות לבריאות ולא מפריעות לכלל מתפללי ומתפללות בית הכנסת בשבת קודש.

נשמח, וישמחו הורים רבים אחרים, שהנושא יטופל על ידי גורמי הנהלת הקהילה בדרכי נועם אך בנחישות, וכל איש/ה וילד/ה על מקומו יבוא בשלום.

אהרל'ה אדמני'ת

על יהודה שלפנינו

במסגרת הסדרה "יד לראשונים", אספר הפעם על יהודה שלפנינו. אזכיר לקוראים שאין רשימות אלו באות במקום הארכיון המסודר שלנו. כוונתי לספר על זכרונות אישיים ובדרך אגב גם על הווי השנים הראשונות של הקבוצה. ההיכרות הראשונה שלי עם יהודה היתה בעבודה בגן הירק, כפי כינויו באותן שנים – כאשר המילה ירק נהגתה בשני סגולים, מלבד כל הסגולות האחרות.... היינו קבוצת נערים ונערות בגיל 18. כשיהודה, המבוגר האחראי, מדריך אותנו בעבודת העישוב או הדילול של ערוגות הגזר. הלכנו כפופי גו לאורך השורות, שנראו לנו כאורך הגלות... רובנו טרם הכירו עבודה פיזית מהי, לכן כאשר הצלחנו להגיע לסוף הערוגה, התפרקדנו לשכיבת אפרקדן – כדי לנסות ליישר את הגב... ואז נשמע קולו של יהודה, בעברית צחה במבטא יקי צח עוד יותר: לא ייעשה כן במקומנו! מי שסיים את ערוגתו, אינו נשכב לנוח – עליו להיכנס לערוגה שטרם סיים חברו ולעזור לו לסיים. אכן כך נהגנו, אך כאשר סיימו בדרך זו כולם את ערוגותיהם, היינו בטוחים שסוף סוף הגיע זמן המנוחה. ואז חזר קול הבס והפציר בנו לקחת ערוגות חדשות. הפסקה תהיה בשעה 10, הבטיח לנו. אנחנו, כאמור לעיל, לא היינו מורגלים בכגון דא וסברנו שהשעה 10 כבר מאחורינו – אך אהה!, השעון הרע עיכב את המחוג הקטן על מספר 8... ואכן, בשעה עשר בדיוק, הגיע אבשלום זיוון ז"ל, נוהג בכרכרה המונעת ע"י פרדה, והגיש לנו מים קרים להחיות ולהשיב את נפשנו. עדיין זוכר אני איך התפעלנו מעבודתו של יהודה – כיצד על אף גופו הארוך הצליח להתכופף עד לקרקע ולהספיק לדלל ערוגה עד סופה, כשאנו בערך במחציתה.

בין החבר'ה הילכו כמה אגדות על אישיותו של יהודה. למשל, סיפרו חבריו לחדר הרווקים, שכדי לעורר את עצמו לקום מוקדם לפני כולם, היה צועק לעצמו בלשון זו: יהודה זאלומון (שמו המקורי) – כבר ארבע וחצי! יהודה קום נא עכשיו! בקריאותיו הצליח להעיר גם את השכנים אשר מעבר לקיר הדיקטים שהפריד בין שני חדרי צריפי "עמידר". ואם כבר הזכרנו את עמידר, אולי יש מקום להרחיב קמעא על נושא זה. המדובר בשורה של עשרה צריפים, שהתחילה בצריף שכיום משמש חדר פינג פונג, והסתיימה במקום שהיום עובר הכביש אשר מדרום מערב לבית הכנסת, שלצורך בניינו הוסרו שבעה צריפים. כל צריף כלל שני חדרים ובכל חדר גרו או משפחה – או שלושה-ארבעה רווקים. עתה משמש הצריף השני את הנזי כסטודיו. על הצריף השלישי עברו גלגולים רבים מאז פונה מדייריו. בתקופה שבה עברנו ל"סדר" משפחתי, שימש חלקו הצפוני-מזרחי למחסן כלי פסח – לחברים שלא היו להם כלי פסח (וגם לא כלי חמץ...). זכור לי שזהבה בר"ט היתה אחראית להשאלת כלי הפסח. חלקו השני של הצריף שימש בתקופה מסויימת את הספרייה האנגלית. כיום חדר זה אפוף מסתורין ושיחים עבותים – ודומני שאין יודע מה מסתתר בו...אולי לכן יש הקוראים לו "צריף המכשפות/ים"... (התוספת /ים באה כדי לשוות למונח נאותות פוליטית = "פוליטיקלי קורקט", אם כי איש/ה לא קורא/ת לו צריף המכשפים).

אגדה אחרת שסופרה על יהודה עסקה בעקשנותו לדבר רק בעברית. החבר'ה טרחו אף לספר, שבשיחותיו עם אמו, נהג הוא לדבר רק בעברית, על אף שהיא לא שלטה בלשוננו...במקום לדבר עמה בשפת אמו – הוא פנה אליה בלשון עמו..

רוב שנותיו של יהודה היה הוא קשור לנושא המים – הן בנושא התשתיות והן בציוד ההשקייה, בעיקר בתחום החקלאי, אבל גם בנושאי המים בתוך המחנה. לצורך כך רכש מיומנויות בתחום החפירה – לא במובן הסלנג של היום... בכל פעם כשטרקטוריסט "עלה" על זקף ("שטוצר" בלעז), היה נזעק שלמון לחפור מסביבו, שקוע עד ברכיו – אם לא למעלה מזה 'בבוץ'.. בשנים הראשונות אחז באתר ובטוריה. יותר מאוחר במחפר הרתום לטרקטור. כעבודה צדדית, התמחה לחפור קברות, בדייקנות ה"יקית" שלו. זה מזכיר לי סיפור שאינו שייך לנושא.

לפני שנים רבות שהה בסעד ולימד בבית הספר ר' אברהם זלקין ז"ל (אחיה של רותי פינקלשטיין שתיבל"א). כאשר יהודה קינן ז"ל מעלומים נהרג בעלותו על מוקש, שמע אברהם זלקין שקבוצת עלומים מתכוונת לקברו בבית עלמין חדש. קפץ ר' אברהם וביקש להשתתף בחפירת הקבר. הסביר הוא לשואלים: מאחר שאני כהן, אף פעם לא היתה לי הזכות לקיים "חסד של אמת" עם המתים. עתה, כאשר אין עדיין אדם קבור בבית העלמין, מותר לי להיכנס ולחפור.

גם תחביבים היו לשלמון.. כולם זוכרים בוודאי את משיכתו ל"שחוק האשקוקי" – כפי שכונה משחק השחמט ע"י סופרי תקופת ההשכלה. יהודה זכה להישגים בתחום זה, הן בסעד פנימה והן בתחרויות אזוריות. הזכרנו את דבקונו בשפה העברית. תחביבו הפחות ידוע היה להקפיד על היגוי נכון, בעיקר כאשר שרים קטעים בתפילה או בזמירות השבת – כאשר סעדנו בחדר האוכל. אמנם בין כישוריו הרבים לא נמנה כושר מוזיקלי, אבל למרבה הפלא – כאשר פצח בשיר, נעלם הפגם בדיבורו שירש כנראה ממשו רבינו... לגבי שירתו ניתן לומר שבעצם אמר שירה, והמנגינה היתה דומה בדרך כלל למנגינה המקורית. הביצוע הזכיר לשומעים את הפסוק שאנו שרים ב"אשת חיל", כאשר מנסים להכניס את המילים "ותתן טרף לביתה וחק לנערתי" לסד של ארבע הברות... יחד עם זה, כאב ליהודה כאשר ברוב מנגינות הקודש, המלרע הופך למלעיל (במיוחד בלחנים של שלמה קרליבך). שמענו בעת השבעה על מותו, שהוא הביע בקשה, שלפחות שבת אחת בשנה – נשיר כולנו נכון.. אני נזכר בו בכל שבת, כאשר עולה הילד לשיר את "שיר הכבוד". כבר בפסוק השלישי, האם יבטא הילד את המילה "הומה" בקטע "הומה לבי אל דודיך" – במלעיל או במלרע, כמו שצריך. ואם הילד הגה נכון (מלרע), אני חש שיהודה רווה נחת במרומים... אגב, זו הזדמנות להפנות את תשומת לב הקהל, שבשורה "חבש כובע ישועה לראשו" יש להפסיק אחרי המילה ישועה, לא אחרי המילה כובע.

בניגוד לחברים רבים, נהג יהודה להשתתף באסיפות החברים. כאשר כתבתי "להשתתף", התכוונתי לתרתי משמע: גם היות נוכח וגם להשמיע את קולו. כאשר היה לו משהו לא ברור או לא נכון – הפציר במי שהביא את הסעיף להסביר הסבר היטב את הסוגיה, עד שנחה דעתו. אם כבר הזכרתי סוגיה, זה המקום לציין את השתתפותו בשיעורים השונים, תמיד שאף לקנות עוד דעת..

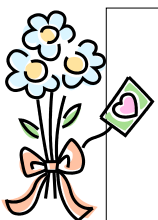
ביהודה פגע השכול פעמיים: אשתו רות ז"ל נפטרה ללא עתה, ושנים אחר כך נפטר בנו הבכור בנימין ז"ל בדמי ימיו. קמט נוסף הצטרף לפנינו החרוצות קמטים.. בעשרות השנים האחרונות זכה ל"עזר (לא) כנגדו" בדמותה של מרים שתיבל"א, שחברה לו עד סוף ימיו.

יהי זכרו ברוך. יום הזיכרון ליהודה יחול ביום שלישי הקרוב, י' בכסלו.

חנן אולן

מרכת מלף טוב להדסה ולחנן אולן ולכל המשפחה להולדת הנין
בן אליאט ואיצחק בן שלום, נכד אתאי ואירמיהו בן שלום

ללף קסלר, ליחי הי"אן ולמר אפריט!
ברכות לרגל שחרורכם מצה"ל - נחיתה רכה באזרחות והרבה הצלחה בהמשך
מחולות חומ"ע וכל בית סעד

עצמות מוות פריט

"וצער לפתע וכורח פרידה
וכמו מכוון למחרת שוב לידה
זה הקצב והנוף שאינו משתנה
ומה שהיה – הוא שיהיה"
(מתוך "אותם השבילים" של חגית רפל)

כידוע, צוות פרט מלווה את חברי הקיבוץ באתגרים אישיים במהלך החיים. לאחר שנבחר ההרכב המיוחד של הצוות, נפגשנו פגישה ראשונה ודנו במספר נושאים העומדים על הפרק. אחד הנושאים המרכזיים בהם עסקנו הוא "נוהל אבלות".

כקהילה הטרוגנית המורכבת משכבות גיל רבות אנו מוצאים את עצמנו נפגשים עם תחנות שונות במעגלי החיים, מלידה ועד פטירה. כולנו כחברי הקהילה נוכחים כיצד הקהילה מתגייסת ללוות משפחות בזמן שמחתם כמו לידה, בת/בר מצווה, קידושים ואף בזמנים קשים כמו מחלה ח"ו. ההתגייסות הזו מרשימה והיא חלק משמעותי ממרקם חיי קהילתנו.

זמן אבלות הוא זמן קריטי בו יש להתגייס ולסייע למשפחה. אנו מזהים שני צרכים מרכזיים, הראשון: איש קשר שילווה את המשפחה מול מוסדות הקיבוץ, כגון כלבו וחדר אוכל. תפקיד זה חשוב ומסייע רבות להתנהלות המשפחה בתוך הימים הלא קלים האלו. השני: התגייסות להכנת ארוחות ערב למשפחה.

את גיוס הארוחות לאבלים מובילות בהתמדה ובמסירות מיכל הימן וריבה זהר. בתחום זה ישנה התגייסות, אך לא מספיקה. אולי מתוך כך שמדובר בנושא שכרוך בו צער, ואולי בגלל שלא בדיוק ברור מה נדרש (מה להכין? באיזה כמות? וכו'). חשבנו שניתן ללמוד ולהסיק מתוך ההתגייסות החיובית להכנת ארוחות ליולדות. ישנה קבוצת וואטסאפ שקרויה "ארוחות ליולדות" שעובדת בצורה מהירה ויעילה ומעוררת הערכה.

בכוונתנו לפתוח קבוצת וואטסאפ דומה: "ארוחות מנחמות" שדרכה ניתן להירשם להכנת ארוחה למשפחה האבלה (כמובן שנמשיך לפרסם גם בקהילנט לטובת מי שאין לו נייד חכם). חשוב לציין כי הכנת הארוחה מתחלקת בין 3 משפחות לכל ארוחה על פי מספר האבלים, וזו בהחלט משימה שניתן לעמוד בה. אנו רואים בהתגייסות הזו הזדמנות לחיבור מעולה בין שכבות הגיל השונות בקיבוץ, להיכרות ולעשייה משמעותית.

מי שמעוניין/ת להצטרף לקבוצת הוואטסאפ, מוזמן לשלוח הודעה למיכל הימן (052-3934539).
מי שמעוניין לקחת חלק ולהיות **איש קשר** מול המשפחה, מוזמן לפנות לנעמי רסיסטל (054-6411680).

בהזדמנות זו חשוב לי להזכיר:

דרכי התקשורת איתי לשיחה או תיאום פגישה: נייד - 050: 3456935. במידה ואני לא זמינה שילחו בבקשה מסרון ואחזור כשאתפנה. כמו כן ניתן לשלוח מייל דיסקרטי לכתובת: chagitkaufmann@gmail.com.

חגית קאופמן – פס מוות פריט

דח'נ'ק חשוון

את חודש חשוון הקדשנו בחינוך החברתי לביסוס השגרה, העמקת ההכרות עם הילדים ובניית המסגרת. הנושא החודשי בקבוצות א'-ו' היה "מבקשים על הגשם" – במסגרת הנושא הילדים "רצו בין הטיפות" – במרוץ אחר הגשם בסעד, הכינו מד-גשם, נסעו בטרקטור לשדות לקבל הסבר על ההשקיה (תודה לחיים לנדסמן!), ועוד ועוד...

עם השגרה גם ביססנו את "תחומי העניין" – פרויקט שהתחלנו בשנה שעברה בו אחת לשבוע, מתקיימות 3 פעילויות במקביל לפי נושא המועבר ע"י הצוות וילדי החטיבה שלנו. תחומי עניין מתחלפים אחת לחודש וכל ילד נרשם לחוג שמעניין אותו. המטרה היא לאפשר הזדמנות לקשר אישי בקבוצה יותר קטנה, וכן לגוון את הפעילויות. במסגרת תחומי עניין התקיימו חוג אופניים, יצירה, משק חי, אפיה, תרבויות עתיקות, גינון, אקטואליה, תכשיטנות, קומיקס ועוד!

בהזדמנות זו- אנו מזמינים הורים/ חברים/ סבים/ סבתות שרוצים להעביר סדרה של 3-4 מפגשים בתחום כלשהו שיכול לעניין ילדים- לפנות אל צוות החינוך. נשמח במיוחד לחוג טבע, סריגה/תפירה וחוג תיקונצ'יק (לתקן פנצ'ר באופניים, להשתמש במברגה, וכו').

ומה עוד? הילדים בכל קבוצות הגיל פינקו את החיילים ששהו כאן במרקים חמים, עוגיות והזמנות לפעילויות משותפות. ילדי חטיבה רבים נכנסו לשגרת העבודה וניתן לראות אותם בגני-הילדים, בארועי תרבות ובבתים הכוללים נותנים מעצמם למען הקהילה.

גולת הכותרת של חודש זה היא **בני-עקיבא!** השבת, **שבת ארגון**, מצורף דיווחה של סיוון הקומונרית הנמרצת: החודש למדנו יחד עם החניכים על הנושא "מובילים בדרך תורה ועבודה". החודש התחלק לשניים. בחלק הראשון שלו עסקנו בנושא "מובילים", איך אנחנו בתור תנועה ובתור שליחי האומה מובילים את עם ישראל, למדנו להיות אכפתיים כלפי העם ולפתח מבט לאומי על מה שקורה סביבנו. למדנו כיצד להפוך לשליחים ולהוביל דברים ותהליכים משמעותיים בעם! בחלק השני של החודש עסקנו ב"דרך" – הבחירה שלנו לצאת לדרך ארוכה של הובלה. משמעות הדרך, לא לקפוץ ישר לתוצאה. קמעא קמעא.

החניכים עבדו יפה מאוד!! צבעו השקיעו ונכחו! גם חבריא ב' הראו נוכחות יפה ורצון לעזור, לתרום ולהתנדב!! תודה רבה לכל מי שלקח חלק ועזר!! שתהיה שבת שלום ומוצלחת!!
בברכת חברים לתורה ועבודה- סיוון הקומונרית

עם סיומו של חודש גדוש בפעילות ערכית- אני רוצה להודות לצוות ההדרכה המשקיען שלנו על שעות רבות של פעילות מקסימה וערכית, התמודדות עם אתגרים לא פשוטים, צ'ופרים, ואווירה נהדרת! לכל הבוגרים וחבריא ב' שנרתמו לאורך החודש לסייע בפעילות – תודה ענקית. ולסיוון-האחת והיחידה! זכינו בקומונרית שיודעת לשלב הקשבה וצניעות- עם הובלה קדימה – תודה על ההשקעה הרבה והאמונה בדרך

בהצלחה השבת! ה' עמכם,

אפרת life

יציאה לסרט

ביום שני הקרוב, 27.11 בשעה 18:45 נצא מהחניה שליד המזכירות לסרט המומלץ: המחברות של אליש.

לאחר הסרט יתקיים מפגש עם הבמאי - גולן רייז

תקציר: אלישבע רייז הלכה לעולמה בגיל שמונים ושתיים. אחרי מותה, מפנים ילדיה את ביתה, ומוצאים שם את יומניה. את היומנים היא כתבה בסתר לכל אחד משבעת ילדיה, ובהם היא תיעדה את חייהם במשך 57 שנים, מיום הולדתם ועד יום מותה. זה היה מפעל חייה. ערב ערב ישבה בביתה בקיבוץ עין צורים וכתבה לילדיה, אותם מעולם לא חיבקה או נישקה. עתה הם פותחים את היומנים בפעם הראשונה וקוראים את תיעוד חייהם. בעקבות האוצר שהשאירה הם יוצאים למסע מרגש וכואב, בו ילמדו על ילדות, אימהות והורות.

מחיר כרטיס: 35 ₪, מנוי: כניסה חופשית, כרטיסייה: ניקוב ללא תוספת תשלום, מנוי אוסקר: ללא תוספת תשלום. הקרנה חד פעמית.

דף הרשמה תלוי על לוח המודעות שבחדר האוכל, נשמח לנהגים מתנדבים

שאת דניאל - ואצת וותיקים

תודה

רציתי להודות מעל דפי העלון למרכז הנוי - איציק ולאנשי צוותו, על פועלם המבורך בשימור ופיתוח הנוי במרחב הציבורי שלנו.

לאחרונה נוספה ביזמתם פינת חמד, לזכרו של פיפקה - חברנו האהוב, אשר עסק ללא לאות בשמירה על התברואה ואפשר לנו חיים טובים יותר והגיינו. פיפקה שתחביבו היה ציור גרם לנו ליהנות מציוריו בטיולים הרבים שם ישב וצייר את הנופים שנשקפו לעיניו. עד היום תמונותיו מעטרות את בתי החברים.

הפינה היפה מצויה בקצה הכביש שמעל בית הכנסת, והיא לדעתי אכן מנציחה באופן יפה ומכובד את פיפקה. יהי זכרו ברוך!

מרגלית שריד

ללא ולאהבה ימינו ולכל המשפחה מלא טוב כפול!

להולדת הנני - נכדה ליליה ולצדי ימינו, בת לחיה ולתומר ימינו

להולדת הנני - נכד לרגלית ולאהבי מונו, בן לשיראל ולנועם כהן

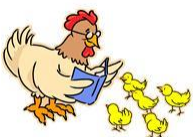
איחולים לאושר ונחת!

שעת סיפור בספריית הילדים

ביום ראשון הקרוב, ח' בכסלו, 26/11, תתקיים שעת סיפור בספריית הילדים, בשעה 17.30 בדיוק, לאחר מכן ניתן יהיה לרכוש ספרים חדשים, ספרי ילדים, נוער ומבוגרים במחיר של 15 ₪ בלבד.

להתראות - מלי

סניף בני עקיבא סעד טאה להצ'יט: שבת ארזון תשצ"ח בנושא: מוביליט בדרך תורה ועבודה

ערב שבת:

16.19 - כניסת שבת

16.30 – קבלת שבת ותפילת קרליבך בבית הכנסת המרכזי – מוזמנים בשמחה!

ארוחת חבריא ב'

פעילות חבריא ב' עם השליחים.

"וביום השבת":

10.30 (משוער) - קידוש בסניף לחבריא א' (לאחר התפילה) ותצוגת קירות – מוזמנים!

14.15 – תפילת מנחה בבית כנסת חטיבה.

מפקד

פעולה סניפית שווה עם השליחים!

17.11 – צאת שבת

מוצאי שבת קודש:

18.30 תהלכה.

מסלול התהלכה - יוצאים מהסניף לכיוון המשפחתון, פונים שמאלה מעל בית כנסת החטיבה, ימינה מעל הבתים הכוללים לכיוון חדר קרמיקה, ימינה על הכביש העוקף, ימינה ליד ביתו של בוקי ברט, שמאלה מעל בית הכנסת ימינה לפני הגנים לכיוון רחב הכלבו.

19.15 (משוער)

מפקד אש ודגלנות ברחבת הכלבו

הופעות החניכים בחדר האוכל.

נשמח לראותכם!

בברכת חברים לתורה ועבודה:

החניכים, הצוותים וסיון הקואלנרית

